

Lovforslag nr. L 69. Fremsat den 14. november 1996 af arbejdsministeren (Jytte Andersen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om varsling m.v. i forbindelse med afskedigelser af større omfang

(Ændring af reglerne, hvor en virksomheds aktiviteter standses som følge af en retsafgørelse)

§ 1

I lov nr. 414 af 1. juni 1994 om varsling m.v. i forbindelse med afskedigelser af større omfang foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. §§ 8 og 11 finder ikke anvendelse på afskedigelser af lønmodtagere, som berøres af standsning af en virksomheds aktiviteter som følge af konkurs eller likvidationsakkord efter konkurslovens regler.«.

2. § 1, stk. 7, affattes således:

»Stk. 7. Bestemmelserne i § 6, stk. 2, og i § 7 om pligt til at give Arbejdsmarkedsrådet meddelelse om påtænkte afskedigelser finder ikke anvendelse på afskedigelser af lønmodtagere, som berøres af standsning af en virksomheds

aktiviteter som følge af konkurs eller likvidationsakkord efter konkurslovens regler, medmindre Arbejdsmarkedsrådet anmoder om meddelelse.«.

3. § 12, stk. 2., affattes således:

»Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. marts 1998.

Stk. 2. For lønmodtagere, som berøres af standsning af en virksomheds aktiviteter som følge af en retsafgørelse, der er truffet før lovens ikrafttræden, finder lovens hidtil gældende bestemmelser anvendelse.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lov nr. 414 af 1. juni 1994 om varsling m.v. i forbindelse med afskedigelser af større omfang. (Folketingstidende 1993/94, FF sp. 5573, 5963, 12024 og 12333, tillæg A sp. 6305, tillæg B sp. 1825, tillæg C sp. 1425).

Ved lov nr. 414 af 1. juni 1994 gennemførtes Rådets direktiv 92/56/EØF af 24. juni 1992 om ændring af direktiv 75/129/EØF af 17. februar 1975 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser.

Mens direktivet fra 1975 generelt undtog situationer, hvor en virksomhed standser sine aktiviteter som følge af en retsafgørelse (konkurs m.v.), omfatter direktivet efter ændringen nu også konkurs m.v., men medlemslandene kan bestemme, at visse af direktivets bestemmelser ikke skal gælde i disse situationer. Medlemslandene kan således bestemme, at direktivets regel om, at afskedigelserne tidligst får virkning 30 dage efter, at arbejdsgiveren har varslet afskedigelserne over for arbejdsmarkedsmyndigheden, ikke skal gælde. Medlemslandene kan endvidere bestemme, at direktivets regel om, at der skal sendes skriftlig meddelelse om påtænkte afskedigelser til arbejdsmarkedsmyndigheden, ikke skal gælde, medmindre arbejdsmarkedsmyndigheden anmoder herom.

I den danske gennemførelseslov af 1. juni 1994 blev medtaget ændringsdirektivets undtagelsesbestemmelser ved konkurs m.v., idet det under lovforslagets behandling i Folketinget blev besluttet at udskyde den endelige stillingtagen til, hvorledes konkurs m.v. skal indplaceres i loven, indtil et sagkyndigt udvalg havde haft lejlighed til nærmere at analysere de mange uafklarede spørgsmål, der var knyttet til at medtage konkurs m.v. i fuld udstrækning under varslingsreglerne.

Arbejdsministeriet tog derfor initiativ til at nedsætte en arbejdsgruppe med deltagelse af bla. Justitsministeriet, Sø- og Handelsretten, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, LG (Lønmodtagernes Garanti-fond) og Advokatrådet.

Arbejdsgruppen afgav i august 1996 sin rapport til Arbejdsministeriet, som har tilsluttet sig rapportens konklusioner.

Arbejdsgruppen er nået frem til, at varslingslovens undtagelsesbestemmelser for situationer, hvor en virksomheds aktiviteter standses som følge af en retsafgørelse, er for vidtgående. Arbejdsgruppen mener, at det alene vil være velbegrunderet at gøre undtagelse fra varslingsloven i følgende to situationer:

- 1) Konkurs og
- 2) Likvidationsakkord efter konkurslovens regler.

Lovforslaget er udarbejdet på grundlag af arbejdsgruppens rapport, som er sendt til Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg i forbindelse med lovforslagets fremsættelse.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Der er ingen kendte erfaringer med hensyn til mulige erhvervsøkonomiske konsekvenser af de i dag gældende undtagelsesbestemmelser, som generelt omfatter situationer, hvor en virksomheds aktiviteter standses som følge af en retsafgørelse. Det er derfor ikke muligt at foretage erhvervsøkonomiske konsekvensberegninger af nu at begrænse undtagelsesbestemmelserne til kun at gælde ved konkurs og likvidationsakkord efter konkurslovens regler. Det må imidlertid vurderes, at lovforslaget ikke får erhvervsøkonomiske konsekvenser, eller at de bliver minimale, hvis de opstår.

Miljømæssige bemærkninger

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at medføre økonomiske og administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner.

Forholdet til EU-retten

Rådets direktiv finder, efter ændringen af direktivet i 1992, også anvendelse på situationer, hvor en

virksomheds aktiviteter standses som følge af en retsafgørelse, men medlemslandene kan bestemme, at dele af direktivet ikke skal gælde i disse situationer, jf. foran under de almindelige bemærkninger. Danmark gjorde ved gennemførelsen af direktivet (lov nr. 414 af 1. juni 1994) brug af denne mulighed. Efter lovforslaget begrænses undtagelsesbestemmelserne til kun gælde ved konkurs og likvidationsakord efter konkurslovens regler. Lovforslaget er således i overensstemmelse med EU-retten.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til nr. 1-2

Med ændringsforslagene begrænses lovens undtagelsesbestemmelser for situationer, hvor en virksomheds aktiviteter standses som følge af en retsafgørelse, til kun at gælde ved konkurs og likvidationsakord efter konkurslovens regler.

Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Ændringen, der er redaktionel, skal ses på baggrund af, at der ved lov nr. 474 af 12. juni 1996 om ændring af straffeloven er indføjet generelle bestemmelser om kollektivansvar i straffeloven.

Til § 2

Til stk. 1

Flere af Dansk Arbejdsgiverforenings medlemsorganisationer har implementeret reglerne i den gældende varslingslov i overenskomster på arbejdsmarkedet. Ved at fastsætte lovens ikrafttrædelsesdato til den 1. marts 1998 opnås det, at der gives arbejdsmarkedets parter tid til at træffe aftale om at indskrive i overenskomsterne, hvilke retsafgørelser, der i Danmark omfattes af direktivets undtagelsesbestemmelser med hensyn til situationer, hvor en virksomheds aktiviteter standses som følge af en retsafgørelse.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

1. § 1, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. §§ 8 og 11 finder ikke anvendelse på afskedigelser af lønmodtagere, som berøres af standsning af en virksomheds aktiviteter som følge af konkurs eller likvidationsakkord efter konkurslovens regler.«.

Stk. 6. §§ 8 og 11 finder ikke anvendelse på afskedigelser af lønmodtagere, som berøres af standsning af en virksomheds aktiviteter som følge af en retsafgørelse.

2. § 1, stk. 7, affattes således:

»Stk. 7. Bestemmelserne i § 6, stk. 2, og i § 7 om pligt til at give Arbejdsmarkedsrådet meddelelse om påtænkte afskedigelser finder ikke anvendelse på afskedigelser af lønmodtagere, som berøres af standsning af en virksomheds aktiviteter som følge af konkurs eller likvidationsakkord efter konkurslovens regler, medmindre Arbejdsmarkedsrådet anmoder om meddelelse.«.

Stk. 7. Bestemmelserne i § 6, stk. 2, og i § 7 om pligt til at give Arbejdsmarkedsrådet meddelelse om påtænkte afskedigelser finder ikke anvendelse på afskedigelser af lønmodtagere, som berøres af standsning af en virksomheds aktiviteter som følge af en retsafgørelse, medmindre Arbejdsmarkedsrådet anmoder om meddelelse.«.

3. § 12, stk. 2., affattes således:

»Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«.

Stk. 2. Er overtrædelsen begået af et selskab, en forening, en selvejende institution, end fond eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar. Er overtrædelsen begået af en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

Skriftlig fremsættelse (14. november 1996)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg tillader mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om varsling m.v. i forbindelse med afskedigelser af større omfang. (Ændring af reglerne, hvor en virksomheds aktiviteter standses som følge af en retsafgørelse).

(Lovforslag nr. L 69).

Lovforslaget tilsigter at begrænse lovens undtagelsesbestemmelser for situationer, hvor en virksomheds aktiviteter standses som følge af en retsafgørelse, til kun at gælde ved konkurs og likvidationsakkord efter konkurslovens regler.

I Danmark gennemførte vi ved lov i 1977 Rådets direktiv 75/129/EØF af 17. februar 1975 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser. Dette direktiv blev i 1992 ændret ved Rådets direktiv 92/56/EØF af 24. juni 1992, og ved lov nr. 414 af 1. juni 1994 blev den oprindelige danske gennemførelseslov ændret, bla. med det sigte at tilpasse de danske regler til de nye direktivbestemmelser.

Mens direktivet fra 1975 generelt undtog situationer, hvor en virksomhed standser sine aktiviteter som følge af en retsafgørelse (konkurs m.v.), medtager direktivet efter ændringen nu også konkurs m.v. Men medlemslandene kan bestemme, at dele af direktivet ikke skal gælde i disse situationer.

I den danske gennemførelseslov fra 1994

medtog man ændringsdirektivets undtagelsesbestemmelser ved konkurs m.v. Men det blev samtidig besluttet at udskyde den endelige stillingtagen til, hvorledes konkurs m.v. skulle indplaceres i loven, indtil et sagkyndigt udvalg nærmere havde analyseret de mange uafklarede spørgsmål, der var knyttet til at medtage konkurs m.v. i fuld udstrækning.

På den baggrund blev der nedsat en arbejdsgruppe under Arbejdsministeriet med deltagelse af bla. Justitsministeriet, Sø- og Handelsretten, Advokatrådet og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Arbejdsgruppen er nået frem til, at lovens undtagelsesbestemmelser for situationer, hvor en virksomheds aktiviteter standses som følge af en retsafgørelse, er for vidtgående. Undtagelsesbestemmelserne findes kun velbegrundede, hvor retsafgørelsen bevirker virksomhedens ophør, og hvor ansvaret for ophøret/opløsningen overgår fra de hidtidige indehavere og til et bo, der skal handle på kreditorernes vegne. I disse situationer vil varslingslovens intentioner om at undgå afskedigelser ikke kunne opnås, og de økonomiske sanktioner vil ikke kunne påvirke de hidtidige indehavere af virksomheden, men blot forringe lønmodtagerne retsstilling og øge kreditorernes udsigt til at lide tab.

Lovforslaget er skrevet på grundlag af arbejdsgruppens rapport, som jeg sender til Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til Tingets velvillige behandling.